

DECIZIA nr. 236/09.04.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia sector 3 a Finantelor Publice cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x cu privire la contestatia **formulata de SC X SRL** , CUI ..., cu sediul in Bucuresti, ..., Sector 3.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia sector 3 a Finantelor Publice sub nr. x, il constituie Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2008 si Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 4/2008, comunicate prin posta in data de 01.11.2013 si respectiv in data de 05.11.2013, prin care s-au stabilit obligatii de plata la TVA in suma totala de **x lei** (x lei + x lei).

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL** .

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia sector 3 a Finantelor Publice sub nr. x, SC X SRL contesta Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2008 si Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 4/2008 invocand urmatoarele:

- in 22 februarie 2008 a inregistrat declaratia 300 sub nr. x, pentru luna ianuarie 2008, prin care a declarat TVA de recuperat in suma de x lei.

- a depus declaratia 300 aferenta lunii aprilie 2008 inregistrata la organul fiscal in 19.06.2008 sub nr. x, prin care a declarat TVA de recuperat in suma de x lei.

Avand in vedere motivele invocate, societatea considera ca organul fiscal nu avea dreptul sa procedeze la stabilirea din oficiu a taxei pe valoare adaugata, solicitand astfel anulara celor doua decizii de impunere din oficiu.

II. Prin Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2008 si Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 4/2008, organele fiscale din cadrul Administratiei sector 3 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina SC X SRL, obligatii de plata la TVA in suma totala de x lei (x lei + x lei).

III. Fata de constatările organului fiscal, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care debitele stabilite Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2008 si Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 4/2008, au fost revizuite de organul fiscal prin Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare

1/2008 nr. x si Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 4/2008 x

In fapt, Administratia sector 3 a Finantelor Publice, a emis Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2008, prin care s-au stabilit debite la TVA in suma de x lei si Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 4/2008, prin care s-au stabilit debite la TVA in suma de x lei.

Societatea a fost transferata de la Administratia sector 1 a Finantelor Publice in 25.01.2008.

Decontul aferent lunii ianuarie 2008 a fost inregistrat la organul competent de la acea data, nefiind prelucrat la registratura Administratiei sector 3 a Finantelor Publice, iar decontul lunii aprilie 2008 a fost inregistrat la organul fiscal sector 3 sub nr. x, motiv pentru care au fost emise deciziile de impunere din oficiu pentru aceste perioade, in conformitate cu prevederile Ordinului nr. 3392/2011.

La contestatia depusa de contribuabil au fost anexate declaratiile 300 pentru perioada de raportare 1/2008 si 4/2008.

Administratia sector 3 a Finantelor Publice a aplicat prevederile art. 83 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare si ale Ordinului nr. 3392/2011, fiind emise Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2008 nr. x si Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 4/2008 x, anuland astfel debitele stabilite initial prin deciziile de impunere din oficiu in suma totala de x lei.

Fata de cele mai sus mentionate rezulta ca organul fiscal a raspuns problemelor ridicate de SC X SRL, anuland sumele stabilite initial prin emiterea deciziilor de desfiintare a deciziilor de impunere din oficiu.

In drept, art.205 alin.(1) si art.206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

„Art.205 -(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”*

„Art.206 -(2) *Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”*

De asemenea art.213 din Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

"(1) *In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.*

In speta, sunt aplicabile si Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, care la pct. 11.1. prevad:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a)...b)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect”.

Tinand seama ca obiectul contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere

la sursa pentru perioada de raportare 1/2008, prin care s-au stabilit debite la TVA in suma de x lei si Deciziei de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 4/2008, prin care s-au stabilit debite la TVA in suma de x lei au fost solutionate prin emiterea Deciziei de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2008 nr. x si Deciziei de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 4/2008 x, contestatia societatii urmeaza a se respinge ca fiind ramasa fara obiect.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 205 alin. (1), art.206 alin. (2), art.207 alin. (1) si art.209 alin. (1), lit. (a), art.213 si art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, pct. 11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013

DECIDE

Respinge ca fiind ramasa fara obiect contestatia formulata de **SC X SRL** in ceea ce priveste debitele stabilite la TVA in suma de **x lei** stabilite prin Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2008 si Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 4/2008, emise de Administratia sector 3 a Finantelor Publice, intrucat acestea au fost revizuite prin Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 1/2008 nr. x si Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 4/2008 x.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.